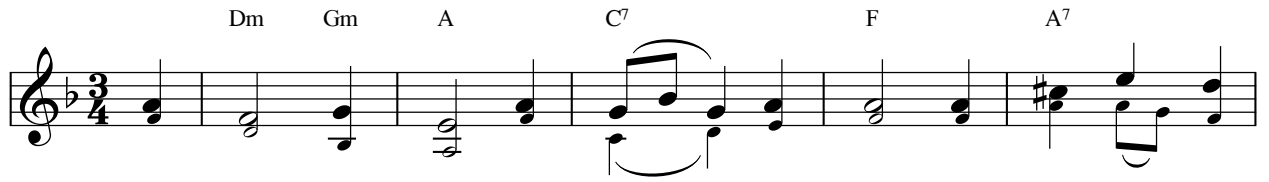

Ạnh Phúc Đờ Đờ

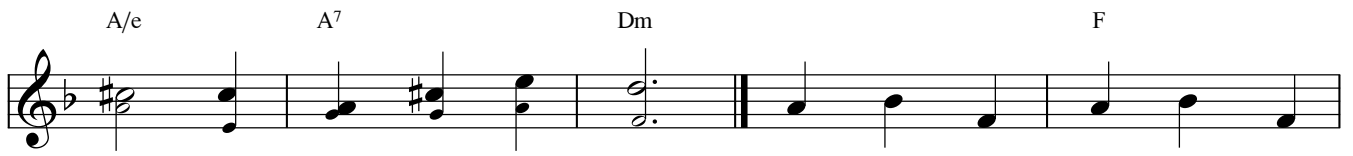
Phanxicô

Đk: Núi mòn sông cạn, gió nổi mây trôi. Thời gian sẽ pha

phôi. Kiếp người sẽ qua đời. Đất rộng, trời cao, đường xa vắng, tìm

đâu tháng ngày không úa phai. 1. Năm tháng dần qua cánh hạc
2. Tôi rắc bụi tro xuống bàn
3. Tôi đến vườn xưa thấy mùa
4. Tôi ngắm đầu non thấy niềm

đi không về. Những chuyến dò ngang rã rời trên bến mê.
tay tro bụi. Những cánh phù dung rớt dần qua ngón thưa.
xuân nhạt nhòa. Nghe tiếng người xưa nói cùng tôi thiết tha:
đau trắng già. Nghe gió trời xa nhắc đời tôi chóng qua.

Người đi xa khuất như xe ngựa qua rừng. Để lại tiếng
Bàn tay tôi chấp, tìm tôi vọng lên trời. Hỏi Thiên Chúa
Lầu son gác tía không mang được xuống mồ. Mà đâu có
Lòng tôi mong ước đi qua kiếp con người. Về bên Chúa

chuông như biệt khúc ngập ngừng.
tôi: đâu hạnh phúc đời đời?
ai biết được trước ngày giờ.
yêu vui hưởng phúc đời đời.

CODA

Về bên Chúa yêu vui hưởng phúc đời đời.